Intervenția regizorală

On Decembrie 30, 2015

Învață să exprimi existența din „miezul realului”, subliniind toate acele caracteristici ce pot servi drept argument pentru o abordare diferită a temei cercetate.

"Greva" urma să fie un inel al unui lanț, unul din filmele seriei "Spre dictatură". Seria trebuia să cuprindă opt filme, începând cu tema introducerii literaturii ilegale peste granița și până la cea a deportărilor și apoi a evadărilor. Greva trebuia să fie tema celui de-al cincilea film.

*S-a început totuși cu aceasta turnare a seriei, la propunerea lui Serghei Eisenstein, deoarece era cea mai de masă și mai înrâuritoare. De la bun început s-au decis cele trei caracteristici ale viitorului film: să prezinte imaginea generalizată a unei greve și nu o anumită greva istorică. Să nu aibă eroi individuali, ci să conțină confruntarea colectivului de muncitori cu grupul de capitaliști și cu slugile lor. Să fie un film compus după metoda montajului de atracții. **

Leadership: Poți să prezinți lumii opera finisată a unei realități aparte prin intermediul unui tablou care se extinde dincolo de cadrul de analiză și evaluare a conținutului de expresivitate al personajului pe care îl redai în mod unic?

Regizorul, omul de creație, cunoscând bine condițiile deosebit de prielnice dezvoltării culturii și artei, se concentrează îndeosebi asupra anumitor aspecte din viața reală ce țin ori de partea ascunsă a lumii, ori de partea ei reprezentativă. Dar înainte de a-și etala realizările într-un fel nou de a face film, pentru ca lumea să îi poată cunoaște și aprecia profunzimea și harul de a face din orice imagine una memorabilă, el se oprește și privește în urmă la ce a realizat.

Opera finisată a unei realități aparte este de fapt un act de conștientă conservare a amintirii unui eveniment trecut pe care regizorul îl trăiește ca pe o reflecție vie ce îi caracterizează cunoașterea, preluând în acest fel rolul eroului-narator al poveștii sale. Dozarea adecvată a conținutului de idei la expresivitatea imaginii face ca personajul pe care îl redă în mod unic să capete semnificația unei năzuințe de împlinire mult așteptate: de a fi el însuși un factor de decizie într-o lume unde limita este dată doar de imaginație.

Ce exprimă de fapt existența din „miezul realului” pe care l-a redat integral în montajul său? Fără grabă, cu o reală dorință reformatoare, el verifică dacă a înțeles cu adevărat mesajul și dacă a subliniat în consecință toate acele viziuni, lucruri speciale, motive, caracteristici, ce pot servi drept argument pentru o abordare diferită a temei cercetate. Este oare necesară o eventuală revizuire și reactualizare a argumentului respectiv?

Ceea ce justifică hotărârea, pretenția la dreptul de intervenție în cazul realizării filmului, sunt descrierile vii pe care regizorul le înserează și condensează periodic în scenariu, apoi în montaj. Ele sunt folosite pentru a defini traiectoria compozițională în ceea ce privește credibilitatea pe care o acordă surselor de informații pe care se fundamentează valoarea a ceea ce încearcă să scoată în evidență.

Conținutul de expresivitate al personajului pe care regizorul îl redă în mod unic definește traiectoria unui eveniment trăit ca pe o experiență personală ce trebuie împărtășită și orientată în direcția unei noi filosofii artistice, cea care produce efecte de lungă durată în conștiința lumii pe care și-o imaginează ca fiind a lui.

Intervenția regizorală se exercită doar la nivelul identificării unor sensuri încă nespuse sau nefinalizate scenic, extrase din suportul de informații suplimentare culese pe parcursul tuturor pașilor realizării operei - oferind o anumită imagine asupra raportului dintre timp, fapte, lume, loc si realitatea înconjurătoare.

Leadershipul este un efect al unui context de receptare. A prezenta imaginea unei lumi prin intermediul un tablou care se extinde dincolo de cadrul de analiză, înseamnă de fapt să repui informațiile de care dispui într-un context cu prioritate modificată în care oamenii să regăsească o familiaritate și un sentiment de apartenență față de un spațiu pe care și l-au însușit și din care par a face parte dintotdeauna.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/interventia-regizorala.html